

1

Coco Martin, officieel Nicole, was een mooie jonge vrouw met zwart haar en groene ogen. Ze had een prachtig figuur en een kalmte over zich die eerder paste bij iemand die al wat ouder was dan zij. Wat haar nog aantrekkelijker maakte, was dat ze zich niet bewust was van haar schoonheid. Ze was oogverblindend mooi, maar ook bescheiden. Ze had niet in de gaten dat mannen haar naketen. Als ze niet zo vriendelijk was geweest, zouden veel vrouwen jaloers op haar zijn, maar iedereen vergat dat ze zo mooi was en vond haar oprecht aardig. Ze was eind vorig jaar eenentwintig geworden en had net het eerste jaar van de opleiding journalistiek aan Columbia University afgerond. Ze had een geweldige zomerstage bij het tijdschrift *Time* in de wacht gesleept. De vacature had op het mededelingenbord van de universiteit gestaan. De positie was eigenlijk bedoeld voor afgestudeerde studenten, maar ze had indruk gemaakt tijdens het sollicitatiegesprek en ze hadden haar aangenomen. Ze was er dolblij mee. Ze was er nu twee weken aan de slag en greep de

kans om voor het prestigieuze tijdschrift te werken met beide handen aan.

Op een warme vrijdag in juli stapte Coco in New York op de bus voor de drie uur durende rit naar Southampton, waar ze het weekend bij haar ouders zou doorbrengen. Ze had als enig kind een erg hechte band met haar ouders, ook als klein meisje al. Ze behandelden haar eerder als een volwassene dan als een kind, en namen haar overal mee naartoe. Ze hadden samen prachtige reizen gemaakt, en als er vrienden over de vloer waren dan hadden ze Coco er graag bij. De drie genoten van elkaars gezelschap. Tom en Bethanie waren trots op hun enige dochter.

Het huwelijk van Bethanie en Tom had een ongewone start gehad in hun jonge jaren. Ze hadden elkaar tijdens hun studie ontmoet en waren smoorverliefd geworden, hoewel ze uit een heel verschillend nest kwamen. Tom Martin kwam uit het Midden-Westen en was straatarm opgegroeid, iets waar hij altijd ronduit voor uitkwam. Toen hij een beurs kreeg voor Princeton was zijn leven veranderd. Zijn ouders hadden het allang best gevonden als hij loodgieter of elektricien was geworden, of hooguit iets als boekhouder. Maar Tom had geen genoeg genomen met de beperkte mogelijkheden die zijn ouders voor hem zagen. Zijn studievrienden overtuigden hem ervan dat het beheren van het fortuin van andere mensen een lucratievere manier was om vermogen op te bouwen dan om zelf van nul af aan te beginnen. Na Princeton begon hij onderaan de ladder bij een bank in New York en uiteindelijk, na een periode van hard werken, was hij met Bethanies hulp naar de Wharton businessschool gegaan.

Hij wist zich op te werken tot een van de meest gerenommeerde beleggingsadviseurs van New York. Tom was een rustige, bescheiden man die zich nergens op voor liet staan. Zijn zakenpartner Edward Easton trad veel meer op de voorgrond en was een grootheid in hun vakgebied.

Net als Coco was Bethanie een ware schoonheid geweest toen ze Tom ontmoette, een levendige, creatieve jonge vrouw. Ze studeerde fotografie aan de afdeling Beeldende kunst van Brown University, waar ze uitblonk door haar talent.

Bethanie kwam uit een gerespecteerde oude New Yorkse familie. Net als Tom was ze enig kind, ze had het jaar voordat ze Tom leerde kennen haar debuut gemaakt in het sociale leven. Ze waren verliefd geworden op een feestje in New York toen ze allebei negentien waren, en sindsdien onafscheidelijk. Toen Bethanie aan haar ouders vertelde dat ze na haar afstuderen met Tom wilde trouwen, hadden ze hevig geprotesteerd, volgens hen zou Tom nooit iets bereiken. Ze zagen haar veel liever met iemand uit hun eigen sociale kring dan met een of andere armoedzaaier met ambitieuze dromen. Ze verwachtten niets van hem. Maar Bethanie zag wat hij in zijn mars had en had alle vertrouwen in hem. Zelfs al zou hij op materieel gebied weinig succes bereiken en altijd de eindjes aan elkaar moeten knopen, ze hield van hem. Toen haar ouders botweg weigerden met het huwelijk akkoord te gaan legden Bethanie en Tom na hun afstuderen al hun spaargeld bij elkaar en gingen een weekend naar Las Vegas, waar ze in de Elviskapel trouwden. Toen ze het nieuws die maandag aan haar ouders vertelde, was het huis te klein.

Tom accepteerde de baan bij de bank, en om geld voor de businessschool opzij te kunnen zetten werkte hij 's avonds als ober. Bethanie weigerde verdere financiële hulp van haar ouders, ze deed freelance fotografieklussen en werkte 's avonds als serveerster in hetzelfde restaurant als Tom. Ze leefden van hun salaris en spaarden zoveel ze konden. En uiteindelijk werd Tom toegelaten op Wharton en behaalde hij zijn MBA-titel. In die tijd werd Coco geboren. Ze bewezen Bethanies ouders ongelijk en dwongen respect en bewondering af. Toen Toms ster begon te rijzen, kocht hij een huis voor zijn ouders.

Bethanie had twee lijfspreuken, die ze ook haar dochter bijbracht: 'Leef niet volgens de regels van anderen' en 'Denk buiten de kaders'. Geen dromen hebben was volgens haar het ergste wat er bestond. Ze brachten Coco groot met het idee dat ze alles kon bereiken wat ze wilde, als ze maar bereid was hard te werken en alle uitdagingen die op haar pad kwamen aan te gaan.

Ze waren voor hun dochter het lichtend voorbeeld van het feit dat je met doorzettingsvermogen, moed en hard werken je doelen kon bereiken. Haar vader was er het levende bewijs van. Ze hadden hun dromen nooit opgegeven en waren nooit het vertrouwen in elkaar verloren. Na vierentwintig jaar huwelijk waren ze nog steeds verliefd, Tom droeg zijn prachtige vrouw op handen. Ze was hem trouw gebleven in voor- en tegenspoed, zoals ze hem in de Elviskapel had beloofd. De trouwfoto's bezorgden hun nog altijd een glimlach.

Hun ouders waren wat ouder geweest toen ze een kind kregen, ook dat hadden Tom en Bethanie met elkaar

gemeen. Ze waren gestorven toen Coco nog klein was, waardoor het meisje was opgegroeid zonder de vreugde en moeilijkheden van grootouders. Coco's ouders waren haar hele wereld, ze werd door hen overladen met liefde en zorg. Naarmate Tom vermogender werd, maakte hij zich een bepaalde verfijning eigen, daarbij een handje geholpen door Bethanie.

Ze bezaten een prachtig appartement op Fifth Avenue in Manhattan met uitzicht over Central Park en een ruime, comfortabele en luxueuze villa in Southampton, direct aan het strand. Coco was graag bij hen. Ze popelde om hen dat weekend over haar stage bij *Time* en haar belevenissen van die week te vertellen. Bethanie en Tom hadden Coco naar een van de beste privéscholen in New York laten gaan, waar ze de hele middelbare school had doorlopen. Daar had ze ook haar beste vriend leren kennen, Samuel Stein. Ze had ook een paar vriendinnen. Coco had een onafhankelijke geest, ze sloot zich nooit aan bij klikjes. Vanaf groep zes was Sam haar beste vriend geweest. Ze trokken op school samen op en gingen overal samen heen, ook al was hij een jaar ouder en zat hij een klas hoger dan zij. Hij kwam uit een gezin met een andere achtergrond en een ander geloof, maar bij hun eerste ontmoeting wisten ze allebei dat ze zielsverwanten waren. Coco vertelde hem alles, en hij haar. Hij vervulde haar behoefte aan mannelijk gezelschap en was als een broer voor haar, een trouwe vriend, en toen ze met jongens begon af te spreken gaf hij haar vaak geweldige tips.

Sams orthodox-joodse ouders hadden vanaf het be-

gin moeite met hun vriendschap; ze vonden het vreemd dat een jongen en een meisje beste vrienden waren. Hun grootste zorg was dat ze, als ze ouder werden, romantische gevoelens voor elkaar zouden ontwikkelen, dat ze verliefd zouden worden en zouden willen trouwen. Vooral Sams moeder, Zippora, was daar fel tegen gekant, hoewel ook zijn vader er niet om stond te springen. Ze wilden dat Sam met een joodse vrouw trouwde. Zippora had een koosjer huishouden. Op vrijdagavond begon de sabbat en op zaterdag moest Sam verplicht mee naar de synagoge. Hij was de oudste van vier kinderen, hij had twee zusjes en een broertje. Zij hadden op een joodse school in Brooklyn gezeten, maar Sam was door zijn ouders naar een liberalere, seculiere school in de stad gestuurd, een besluit waaraan ze altijd waren blijven twijfelen. Maar hij gedijde er en was een uitstekende leerling, en dat was het hoogste doel voor hen.

Op een gegeven moment werden de ogen gericht op Sams oudste zusje Sabra: ze werd verliefd op Liam, een Iers-katholieke jongen die ze op een interscolaire bijeenkomst over diversiteit had ontmoet. Sabra was vastbesloten na haar afstuderen met hem te trouwen. Ze was zelfs bereid zich voor hem tot het katholicisme te bekeren. Het leidde de aandacht van Sams vriendschap met Coco af en baarde de Steins grote zorgen.

Sam was net afgestudeerd in economie aan de universiteit van New York. Bij zijn buluitreiking waren Sams ouders beleefd tegen Coco geweest, dat waren ze altijd, maar Coco kende hen al twaalf jaar en wist hoe ze over hun vriendschap dachten. Ze maakten er tenslotte geen

geheim van en lazen Sam geregeld de les over de gevaren die hun omgang met zich meebracht.

Toen hij dertien was, had Sam erop gestaan dat ze werd uitgenodigd voor zijn bar mitswa. Ze had de vier uur durende ceremonie in de tempel bijgewoond en was die avond naar het grote feest gegaan dat zijn ouders voor hem in het Plaza-hotel hadden georganiseerd. Haar ouders hadden haar erheen gebracht. Er waren tweehonderd gasten geweest en Coco had met volle teugen genoten. Het was haar eerste bar mitswa en ze voelde zich heel volwassen dat ze er alleen heen mocht. Ze zei later tegen haar ouders dat ze zelf ook wel een bar mitswa zou willen. Ze vond het feest geweldig, vooral het moment waarop Sams moeder onder luid applaus en uitbundige muziek in een stoel door de zaal werd gedragen.

Coco's ouders waren van oorsprong katholiek, maar ze waren niet erg gelovig. Dat gold ook voor Coco en Sam. Sam zei dat hij later waarschijnlijk geen sabbat meer zou vieren, en een koosjer huishouden sprak hem totaal niet aan. Hij at zo vaak als hij kon bacon buiten de deur, maar verzweg dat voor zijn ouders. De religieuze geestdrift van zijn moeder voelde verstikkend voor hem. Zijn twee zusjes rebelleerden ertegen, maar zijn broertje, Jacob, die zijn ouders altijd graag wilde pleasen, zei dat hij rabbijn wilde worden. Hij was een echte studiebol en Sam zag hem er wel voor aan het te doen.

Van Sam werd verwacht dat hij na zijn afstuderen op het succesvolle accountantskantoor van zijn vader zou gaan werken, en ze moedigden hem aan de titel van registeraccountant te behalen nu hij zijn diploma had. Hij

wilde over een paar jaar best doorstuderen, maar hij had zijn bachelor nog maar net op zak. Sam en Coco waren blij dat ze allebei in New York City hadden gestudeerd, zij aan Columbia en hij aan NYU, zodat ze met elkaar konden blijven omgaan tussen de colleges en afspraken met studievrienden door. Soms studeerden ze samen. Sam hielp haar met wiskunde, economie en statistiek, en zij schreef regelmatig papers over psychologie of literatuur voor hem. Door hun krachten te bundelen haalden ze hun hele studietijd lang allebei goede cijfers. Hun ouders konden niet klagen dat hun vriendschap hen van hun studie afleidde, want hun cijfers leden er niet onder. Voor Sams ouders was het een raadsel hoe ze erin slaagden vrienden te zijn zonder verliefd op elkaar te worden.

Een van de grote verschillen tussen hun ouders was dat Sams ouders van hem verwachtten dat hij zich aan hun regels conformeerde, dat hij aan hun verwachtingen voldeed en hun manier van leven kopieerde, terwijl Coco's ouders die verwachtingen niet hadden. Sams ouders gaven hem geen ruimte zijn eigen keuzes te maken; het was glashelder wat hun plannen voor hem waren, zowel wat betreft een huwelijk als een carrière.

Coco's ouders hoopten dat hun dochter een baan vond waar ze voldoening uit haalde en haar creativiteit in kwijt kon, dat ze haar eigen pad zou volgen zoals ze zelf ook hadden gedaan: Bethanie door met een man uit een ander milieu te trouwen en Tom door het veel verder te schoppen dan zijn ouders ooit voor mogelijk hadden gehouden. Ze moedigden Coco aan geen genoegen te nemen met de beperkte visies van anderen en haar eigen koers te varen. De

wereld lag aan haar voeten. Haar vriendschap met Sam, en het feit dat hij joods was, had hun nooit enige zorgen gebaard. Ze vertrouwden erop dat Coco in staat was de juiste keuzes te maken en haar eigen vrienden te kiezen. Sam benijdde Coco om haar ruimdenkende ouders. Hij vond het vreselijk de confrontatie met zijn ouders aan te gaan, maar hij kon zich niet voorstellen dat hij ooit zou trouwen met het soort meisje dat ze voor hem uit zouden kiezen, namelijk een meisje met een orthodox-joodse achtergrond. Een andere mogelijkheid bestond voor hen niet. Zijn moeder hoopte dat hij jong zou trouwen en veel kinderen zou krijgen, zoals zichzelf. Sams ouders kwamen allebei uit een groot gezin.

Toen Sam zijn bachelor op zak had, was er geen haar op zijn hoofd die aan trouwen en kinderen dacht. Hij was nu een maand afgestudeerd, en over twee weken zou hij op het accountantskantoor van zijn vader aan de slag gaan. Hij zag er als een berg tegen op. Coco had met hem te doen. Maar hij wist wat zijn ouders van hem verwachtten en hij wilde ze niet teleurstellen.

Coco keek juist uit naar haar zomerstage en haar laatste jaar op Columbia. Ze wist dat haar ouders het jammer vonden dat ze vanwege haar stage bij *Time* niet mee kon op hun jaarlijkse zomervakantie naar Europa. Ze ging elk jaar met hen mee, dit zou de eerste keer zijn dat ze thuisbleef. Ze vertrokken die zondag, en Coco zou het weekend bij hen doorbrengen tot ze weggingen.

Sams ouders woonden in een appartement in Central Park West, niet in een van de chique complexen aan de zuidkant zoals de Dakota of de San Remo, waar beroem-

de acteurs, producenten en schrijvers woonden, maar evengoed in een prima gebouw. Zijn zusjes deelden een kamer, net als Sam en zijn broertje. Hij had nog niet genoeg geld gespaard om na zijn afstuderen naar een eigen appartement te verhuizen en ging ervan uit dat hij nog een paar jaar thuis zou wonen. Het startsalaris dat zijn vader hem bood, was genoeg als zakgeld en om af en toe met vrienden of een vriendinnetje uit eten te gaan, maar niet genoeg om van te leven, verre van zelfs. Daar zou hij hard voor moeten werken, en dat was hij ook van plan. Hij verlangde naar een eigen plek, maar voorlopig leek het nog een verre droom.

Coco was van plan na haar studie, als ze een baan had gevonden, uit huis te gaan. Ze ging ervan uit dat ze iets met huisgenoten zou gaan delen. Dat vond ze niet erg. Haar ouders hadden beloofd haar te helpen bij het vinden van een plek. Sam keek met afgunst naar de vrijgevigheid van haar ouders, maar hij rekende het Coco niet aan. Hij beschouwde haar als een meisje dat geluk had gehad, en dat vond ze zelf ook. Soms ervaaarde ze de aandacht waarmee haar ouders haar overlaadden als overheersend en intens. Ze hoopte dat ze de komende jaren wat minder op haar zouden focussen, maar zover was het nog niet. Het was jammer dat ze dit jaar niet mee kon naar Europa, maar het voelde volwassen en opwindend om een zomerbaantje te hebben en alleen thuis te blijven. Ze genoot ervan en wist nu zeker dat ze na haar studie voor een tijdschrift wilde werken. Ze overwoog zelfs een master in de journalistiek te halen.

Toen ze uit de bus stapte stond haar vader haar op te

wachten. Het was een lange, jeugdig uitziende man met haar dat bij de slapen grijs werd, en zodra hij Coco zag begon zijn gezicht te stralen. Ze was blij hem te zien en omhelsde hem, en ze praatten honderduit tijdens de rit naar het strandhuis, waar haar moeder op het terras naast het zwembad op hen wachtte met een licht avondmaal aan een prachtig gedekte tafel. Bethanie hield van perfectie; ze was creatief in de keuken en haar huis was elegant en smaakvol ingericht. Tom verwendde haar graag. Ze had zich in haar jonge jaren met interieurstyling beziggehouden en genoot daar nog altijd van. Maar zodra Tom veel geld begon te verdienen was ze gestopt met werken, en ze stond haar man en dochter altijd ten dienste. Alles wat ze deed, deed ze met flair, ze had een eenvoudige stijl en oog voor schoonheid. Coco had dat van haar meegekregen. De elegantie en vrijzinnigheid van haar moeder waren op haar overgegaan. Haar vrijheid om zichzelf te zijn en haar eigen pad te kiezen stond in schril contrast met Sams leven, waarin zijn ouders hem voortdurend de wet voorschreven en hem probeerden te beteugelen.

Sam en Coco vulden elkaar als beste vrienden perfect aan. Hij hield haar met beide benen op de grond, en Coco moedigde hem aan zijn vleugels uit te slaan, zich niets aan te trekken van zijn ouders en de kaders die ze aan hem oplegden. Ze probeerde hem de moed te geven zich van hen los te maken, maar hij bleef zich beknot voelen vergeleken bij haar. Hij wilde vrij zijn als een vogel, zoals zij, maar hij wist niet hoe dat moest. Het was een van zijn vele doelen, om zich vrij te voelen en nieuwe dingen te proberen. Hij bewonderde Coco's onverschrokkenheid en lef.